

Ι ΤΙΝΩΜΗ

Βάζουμε ψηλά τον πήχη

Οι οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες άλλαξαν γρηγορότερα από δύο χρόνια παραδοσιακή συσταλόδημοκρατία πορεύονταν να αντιληφθεί όχι μόνο στη χώρα μας, αλλά σε ολόκληρη την Ευρώπη. Τα κόμματα του χώρου μας, που είχαν συναρπάσει δεκάδες εκατομμύρια κόσμου, δεν κατέφεραν να προσαρμοστούν στις ανάγκες των καιρών. Αφελώς θεωρούμε ότι θα φέρουμε τον κόσμο στα μέτρα μας. Αυτό όμως, όπως δείχνει η Ιστορία, είναι να τύρλωστη την έπαρση του κάποτε παντούνιου.

Ο σημερινός πολίτης της χρειάζεται να εμπνευστεί από έναν στόχο, από έναν σκοπό και ο φορέας που θα τον επικοινωνήσει ώστε να πρέπει να τον συνεγείρει, ώστε ο ίδιος να βρει το κουράριο να υπερβεί τον καταρρακούμενο εαυτό του.

Έχουμε μπροστά μας – εδώ και καιρό – ένα μεγάλο στοίχημα. Θα το κερδίσουμε;

Ενας στόχαμα που:

■ Δεν κερδίζεται με τις παλιές γνωστές συνταγές, κυρίως των παροχών, γιατί από λίγη δεν περάσουν, κι αυτά που άλλοτε αφειδώς μοιράζαμε πάντα δανεικά, αλλά, όπως αποδείχθηκε, δύο αγιόπιστα.

■ Τα νέα πολυπαραγοντικά προβλήματα δεν λύνονται με παλιά ιδεολογικά εργαλεία, με περιχαρακώσεις τάχα «καθαρότητα» και άρνηση συνεργασίας με δύο ή κινούνται σε προσθευτική δημοκρατική κατεύθυνση.

■ Το μονοπόλιο της γνώσης, των ικανών στελεχών, σε ολόκληρο το δυτικό ημισφαίριο δεν το έχει ένα κόμιμα. Αυτό το αφομούσαμε ως χώρος και είναι καιρός να γίνει πράξη. Οσο προ γρήγορα τόσο καλύτερα και για μας και για τον κόσμο.

Χρειαζόμεσται άλλη προσέγγιση για το γεγεντόριμά μας, επειδή τα προβλήματα της χώρας απαιτούν άλλη προσέγγιση. Τα δεινά που κατέφερε μέσα σε ελάχιστο χρόνο να επινοείται στην ανεκδίπτη κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ δεν είναι γρήγοροι που θα πάρεις εύκολα. Το γεγεντόριμά μας πρέπει να επαναφέρει μια γλώσσα που ο χώρος μας – κακά τη ψέματα – έχει καιρό να μιλήσει. Τη γλώσσα της ειλικρίνειας, της λογικής, της σύνεσης και της συνέπειας. Ο λόγος του νέουποντι πάτε να γεννηθεί δεν μπορεί να είναι ο διοικητικός λόγος του παλιού που πέρασε. Υπάρχει και άλλος, αυτός μας σύγχρονης Κεντροαριστεράς που κάνει πράξη το δύσκολο αλλά αναγκαῖο. Που απορρίπτει παλιές τακτικές τύπου Μαυρογαλούρου...

Tο αίτημα της Κεντροαριστεράς, του μεταρρυθμιστικού Κέντρου, θα εξακολουθήσει να είναι η διαποτώση ενός συνόλου ρεαλιστικών πολιτικών θέσεων, ενός σαφούς πολιτικού στίγματος. Συγπέμψαμε για:

■ το μέγεθος, την ποιότητα του κράτους και των δημόσιων υπηρεσιών

■ το ζήτημα των ιδιωτικοποιήσεων

■ το ασφαλιστικό και συνταξιοδοτικό μας σύστημα

■ την υπερφορολόγηση προσώπων και επικειρίσεων

Το πρόγραμμά μας αν δεν συγκεκριμένο ποιηθεί, αν δεν μιλάει τη γλώσσα της αλιθείας και αν δεν προσφέρει συγκεκριμένες λύσεις, θα πάρει στα αζήτατα. Και οι απαντήσεις σε αυτά τα καυτά ερωτήματα και τις αγονίες των πολιτών δεν δίνονται ούτε με την επίκληση αντιδεξιών αντανακλαστικών, που τόσο χρησίμευσε στο παρελθόν, με αφελή αναπότομη και υπόσχεση παραδείσιων απολαύσεων, με πανηγυρισμούς για την επιστροφή στελεχών στον πατρική εστία.

Είναι ώρα να σταθείμε στο ύψος του πήχη που βάλαμε ψηλά και καλά κάναμε. Σκοπός μας να τον ξεπεράσουμε. Οχι να βγούμε απέναντι περνώντας από το πλάι ή ακόμα κειρότερα από κάτω.

Η Χαροκόπεια Κεφαλίδης είναι βουλευτής της Δημοκρατικής Συμπαράταξης του Νομού Δράμας

Κόντρες στη λεωφόρο της Κεντροαριστεράς

Νέα βήματα προσέγγισης από Ποτάμι και Ωρα Αποφάσεων

ΤΗΣ ΜΥΡΤΩΣ ΛΙΑΛΙΟΥΤΗ

Tο πολιτικό Κέντρο δεν αποτελείται μόνο από την Κεντροαριστερά και δεν έχει μόνο το στήγμα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης. Με τον απόπολο του προγραμματικού Συνεδρίου σα μην έχει κοπάσει ακόμα, κάθε κομμάτι του χώρου ζηγάζει τις δυνάμεις του, κυρίως αυτά που δεν συμμετέχουν στο ενωτικό τριμέρη. Πρότη φορά, το νέο ινστιτούτο του Ποτάμιου, Π στο Τετράγωνο, και το Δίκτυο της Αννας Διαμαντοπούλου πραγματοποιούν κοινή εκδήλωση, στην οποία αναμένεται να παρουσιάσουν την έρευνα για τις μεταρρυθμίσεις στην Τριποδήμα Εκπαίδευσην την οποία παρήγγειλαν οι διευθυντές των δύο ινστιτούτων, Γιάννης Κωνσταντίνης (Π Τετράγωνο) και Γιάννης Μαστρογεωργίου (Δίκτυο).

Η κοινή εμφάνιση του Σταύρου Θεοδωράκη και της Αννας Διαμαντοπούλου θα λάβει κάρα στην ΕΣΗΕΑ και είναι το πρώτο βήμα συνεργασίας των δύο ινστιτούτων, η οποία δεν αποκλείεται να σηματοδοτεί μια ευρύτερη συνεργασία μεταξύ του Ποτάμιου και της Ωρας Αποφάσεων, των δύο δυνάμεων που, τουλάχιστον επισήμως, δεν έχουν ανταποκριθεί ακόμα στα κάλεμα της Φώφης Γεννηματά. Στο Ποτάμι δεν έκριψαν ποτέ ότι θεωρούν την Ωρα Αποφάσεων (Αννα Διαμαντοπούλου, Γιώργος Φλωρίδης) όμορο και πολιτικά συγγενή χώρο, θέση την οποία – παρά

τα οργανωτικά ζητήματα που προέκυψαν στην πορεία και έβαλαν φρένο στις μεταξύ τους συζητήσεις – συνεχίζουν να στηρίζουν. Για τη Σεβαστούπολεως, τα πρόσωπα της Ωρας Αποφάσεων «έχουν αποδείξει ποιοι είναι και, ανεξάρτητα από την πρόσφατη εξέλιξη με τον Γιάννη Ραγκούντη, «έχουν δράμα που θέλουν δίπλα μας». Πρόκειται όλωστε για δυνάμεις αυτοπροδιδούμενες στο «προσθευτικό Κέντρο» και, αναλόγως το ζητούμενο για τον χώρο, οι δύο της θεωρούν πως το επόμενο διάστημα «όλοι θα βρεθούν απέναντι στο διλήμμα

«Έχουν δράμα που θέλουμε δίπλα μας» λένε στη Σεβαστούπολεως για την Άννα Διαμαντοπούλου και τον Γιώργο Φλωρίδην

«προσθευτικός ή λαϊκός» και θα πρέπει να πάρουν μια απόφαση». Με άλλα λόγια, τόσο για το Ποτάμι όσο και για την Ωρα Αποφάσεων, ακόμα και πιθανότητα συνεργασίας με τον ΣΥΡΙΖΑ και τους ΑΝΕΛ αποτελεί αιτία να μην προκωφαντεί μια συνεργασία με τη ΔΗΣΥ, παρότι και οι δύο πλευρές άκουσαν με προσοχή τις προτάσεις Γεννηματά.

Η σημερινή πρότη συνεργασία των δύο φορέων, ακόμα και σε επίποδη ινστιτούτων, δείχνει και τον τρόπο με τον οποίο Ποτάμι και Ωρα Αποφάσεων επιδιώκουν να ασκήσουν αντιπολευ-

τοντά. Στοχεύοντας σε ένα συγκεκριμένο θέμα (στην προκειμένη περίπτωση στην Παιδεία, με αφορμή το νέο νομοσκεδίο που αναμένεται να κατατεθεί) θα κάνουν τις δικές τους προτάσεις, οι οποίες θα πρέπει να απορέχονται από ανθρώπους που γνωρίζουν για ποιο πράγμα μιλάνε – κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει, για παράδειγμα, τη γνώση της Αννας Διαμαντοπούλου για τη θέματα της Τριποδήμα Εκπαίδευσης. Ξέχε Το Ποτάμι δύσκολος σφρόδιρος κριτικά και στον τρόπο με τη Δικαιοσύνη, με τον γραμματέα κοινοβουλευτικού έργου Γιώργο Μαυράκη που σχολίασε ότι «στις επιθέσεις του στη Δικαιοσύνη, ο Κ. Πολάκης φαίνεται ότι έχει τις πλάτες του Πρωθυπουργού. Και αναφέρεται με πρόκειται για μία ακόμα γραφική κουσούλα μη για συνειδητή κυβερνητική επιλογή». Αλλοτε, ο σύμβουλος του Σταύρου Θεοδωράκη και μέλος της Επιτροπής Διαλόγου του κόμματος Βασίλης Μαρκάς, αναφέροντας στο θέμα πειρήρωνσης των δεσμών (Αθίνα 9,84), κατέληξε στο συμπέρασμα ότι «προστά μας έχουμε ένα σχέδιο κυβερνητικής πολιτικής. Δηλαδή, ότι οι υπουργοί που κάνουν αυτές τις επιθέσεις οισοαπαύγακαν ένα σχέδιο κυβερνητικό».

ΣΚΛΗΡΗ ΓΡΑΜΜΗ. Και στη ΔΗΣΥ, λίγες ημέρες μετά την ολοκλήρωση του Συνεδρίου, πλήθησαν οι φωνές που συμβαδίζονται με τη σκληρή γραμμή Γεννηματά επισημάνουν πως η συνεργασία με τον ΣΥΡΙΖΑ είναι από δυσκολό έως απίθανο. Ο Ανδρέας Λοβέρδος κλιμάκωσε κάθε την επίθεση αναφέροντας ότι η Συμπαράταξη δεν θα μπορεί να συνεργαστεί με το κυβερνητικό κόμμα, καθώς «το ΠΑΣΟΚ μάλιστα συντάσσει και ευρεία κυβερνητική πλειοψηφία από το 2011 και στο ΣΥΡΙΖΑ απαντούν με χαδάια δικαστικά συνθήματα του τύπου “πά τους τελειώνυμε ή μας τελειώνουν”». Τόρα που ο Πρωθυπουργός απέτυχε, ϕώναξε συνενόχους στα πολιτικά του εγκλήματα για να καταλήξει διερωτήμενος «τι δουλειά έχουμε εμείς με πολιτικά περιτρίμματα».

Ο Γιάννης Ραγκούντης φλερτάρει με τη ΔΗΣΥ, αλλά η Άννα Διαμαντοπούλου και ο Γιώργος Φλωρίδης προσέγγισης Το Ποτάμι του Σταύρου Θεοδωράκη